

z zobowiązaniem kontynuowania dotychczasowej produkcji lub usług, przekazanie następuje bez obowiązku zwrotu limitów nakładów i środków inwestycyjnych, przy zachowaniu jednak zasad rozliczeń przewidzianych odrębnymi przepisami.

§ 23. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Przewodni-

czącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości, Ministrowi Finansów oraz innym właściwym ministrom, Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego, prezydentom wojewódzkich rad narodowych oraz centralnym związkom spółdzielczym.

§ 24. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

172

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 7 kwietnia 1971 r.

w sprawie ogólnych warunków umów o świadczenie przez stacje obsługi jednostek gospodarki uspołecznionej usług motoryzacyjnych na rzecz ludności.

Na podstawie art. 384 Kodeksu cywilnego i § 1 pkt 3 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1967 r. w sprawie upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości, Ministra Gospodarki Komunalnej i Ministra Komunikacji do ustalania ogólnych warunków lub wzorów umów o świadczenie usług dla ludności przez jednostki gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 32, poz. 149) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się ogólne warunki umów o świadczenia przez stacje obsługi jednostek gospodarki uspołecznionej usług motoryzacyjnych na rzecz ludności w zakresie konserwacji i naprawy pojazdów samochodowych, motocykli i motorowerów oraz ich zespołów i podzespołów.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, zwane dalej „ogólnymi warunkami umów”, określa załącznik do zarządzenia.

§ 2. Jednostka gospodarki uspołecznionej nie może odmówić bez ważnej przyczyny przyjęcia zamówienia na wykonanie usługi objętej zakresem jej działania.

§ 3. Do umów o świadczenie usług objętych zarządzeniem, zawartych przed dniem jego wejścia w życie, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1971 r.

Minister Komunikacji: M. Zajfryd

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 7 kwietnia 1971 r. (poz. 172).

OGÓLNE WARUNKI UMÓW

o świadczenie przez stacje obsługi jednostek gospodarki uspołecznionej usług motoryzacyjnych na rzecz ludności w zakresie konserwacji i naprawy pojazdów samochodowych, motocykli i motorowerów oraz ich zespołów i podzespołów.

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Ilekroć w niniejszych ogólnych warunkach umów jest mowa o:

- 1) stacji obsługi — należy przez to rozumieć placówkę usługową prowadzoną przez przedsiębiorstwo państwowe, spółdzielcze lub przez inną jednostkę gospodarki uspołecznionej, której zakres działania obejmuje wykonywanie określonych usług motoryzacyjnych;
- 2) zamawiającym — należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub jednostkę gospodarki nie uspołecznionej powierzoną stacji obsługi wykonanie usługi;
- 3) o usłudze bez bliższego określenia — należy przez to rozumieć konserwację lub naprawę pojazdu samochodowego, motocykla lub motoroweru oraz ich zespołów lub podzespołów albo wykonanie określonego przedmiotu na zamówienie.

§ 2. W rozumieniu niniejszych ogólnych warunków umów:

- 1) konserwacją jest czynność lub zespół czynności niezbędnych do utrzymania sprawności użytkowej pojazdu samochodowego, motocykla lub motoroweru;
- 2) naprawą jest czynność lub zespół czynności przywracających pojazdowi samochodowemu, motocyklowi lub motorowerowi, ich zespołom lub podzespołom, w pełni lub w określonym stopniu sprawność użytkową.

§ 3. Stacja obsługi obowiązana jest do należytej staranności o wysoką jakość wykonania usługi oraz jej zgodność z wymaganiami bezpieczeństwa ruchu drogowego i wymaganiami zamawiającego.

§ 4. 1. Strony mogą ustalać w umowie o wykonanie usługi wzajemne prawa i obowiązki odmiennie, niż to przewidują ogólne warunki umów, z zastrzeżeniami wynikającymi z ust. 2.

2. Postanowienia umów dotyczące odpowiedzialności stacji obsługi z tytułu rękojmi za wady oraz dotyczące kar umownych sprzeczne z ogólnymi warunkami umów są nie-

ważne, a zamiast nich stosuje się przepisy ogólnych warunków umów.

3. W sprawach nie unormowanych w umowie mają zastosowanie przepisy ogólnych warunków umów.

Rozdział 2.

Zawarcie umowy.

§ 5. Jeżeli z oświadczenia zamawiającego nie wynika nic innego, uważa się, że działa on we własnym imieniu i na własny rachunek.

§ 6. 1. Umowa o świadczenie usług powinna być zawarta na piśmie, z wyjątkiem umowy o usługi wykonywane niezwłocznie albo w miejscu postoju pojazdu z powodu awarii przez pogotowie techniczne oraz gdy ze względu na nieznaczną wartość usługi zamawiający wyraża zgodę na niezachowanie pisemnej formy umowy.

2. Wymaganie formy pisemnej uważa się za zachowane również wtedy, gdy przyjęcie zamówienia na usługę zostanie potwierdzone przez stację obsługi na piśmie.

§ 7. 1. Umowa powinna zawierać tylko postanowienia niezbędne dla należytego wykonania usługi i dla zabezpieczenia interesów stron, a w szczególności:

- 1) nazwę i adres stacji obsługi oraz imię, nazwisko i adres zamawiającego,
- 2) datę zawarcia umowy,
- 3) dokładne określenie zamawianej usługi,
- 4) oznaczenie materiałów i części zamiennych oddanych stacji obsługi do wykonania usługi,
- 5) stan licznika w kilometrach,
- 6) opis stanu zewnętrznego pojazdu (samochodu, motocykla lub motoroweru),
- 7) numer rejestracyjny pojazdu oraz numer silnika i podwozia,
- 8) wzmiankę, że stacja obsługi nie jest obowiązana do usunięcia w przedmiocie usługi usterek i braków, których usunięcia nie żąda zamawiający, chyba że zagrażają one bezpieczeństwu ruchu drogowego,
- 9) określenie wysokości wynagrodzenia za usługę,
- 10) termin wykonania usługi (odbioru przedmiotu usługi),
- 11) wysokość kar umownych za nieterminowe wykonanie usługi lub nieterminowy odbiór przedmiotu usługi po jej wykonaniu,
- 12) określenie robót, na które zakład udziela gwarancji, oraz okres ważności i warunki stanowiące podstawę wykonania obowiązków wynikających z gwarancji,
- 13) potwierdzenie przyjęcia określonej kwoty tytułem zaliczkowego wynagrodzenia za usługę,
- 14) podpisy stron.

2. Umowa może także zawierać inne postanowienia, jak również odsyłać do innych aktów (np. protokołów zdawczo-odbiorczych sporządzonych przy oddawaniu pojazdu stacji obsługi), może także określać obowiązki współdziałania zamawiającego przy wykonaniu usługi (np. dostarczenia materiałów), określać warunki transportu itp.

3. Wysokość zaliczek na poczet wynagrodzenia za usługę, pobieranych przy zawieraniu umowy, nie może przekraczać wartości materiałów stacji obsługi, niezbędnych do wykonania usług.

Rozdział 3.

Wykonanie umowy.

§ 8. Usługa powinna być wykonana z należyłą starannością i zgodnie z treścią umowy, przy zastosowaniu obowiązującej technologii i użyciu materiałów zgodnie z normami.

§ 9. Jeżeli do wykonania usługi konieczne jest współdziałanie zamawiającego, a zamawiający dopuści się zwłoki w wykonaniu tego obowiązku, termin wykonania usługi przedłuża się o czas zwłoki zamawiającego.

§ 10. Jeżeli w umowie inaczej nie ustalono, wykonanie usługi następuje z materiałów stacji obsługi.

§ 11. 1. Jeżeli zamawiający dostarczył materiałów do wykonania usługi, stacja obsługi powinna użyć ich w sposób odpowiedni, dokonać rozliczenia z ich zużycia i zwrócić zamawiającemu część nie zużytą najpóźniej w terminie odbioru przedmiotu usługi.

2. Odpowiedzialność za utratę nawet przypadkową bądź uszkodzenie przedmiotu usługi lub materiałów dostarczonych przez zamawiającego obciąża stację obsługi.

§ 12. 1. Zastosowanie przez stację obsługi technologii lub materiałów nie odpowiadających obowiązującym normom, ale nie zagrażających bezpieczeństwu ruchu drogowego, wymaga uprzedniej pisemnej zgody zamawiającego. Zgoda ta nie ogranicza jednak odpowiedzialności stacji obsługi za uszkodzenie lub zniszczenie przedmiotu usługi lub za podstawowe wady wykonanego przedmiotu.

2. Jeżeli usługa ma być wykonana z materiału dostarczonego przez zamawiającego, stacja obsługi obowiązana jest stwierdzić, czy materiał nadaje się do prawidłowego wykonania usługi. Przyjęcie materiału nieodpowiedniego pod warunkiem, że nie zagraża to bezpieczeństwu ruchu drogowego, może nastąpić wyłącznie na ryzyko zamawiającego na podstawie jego pisemnego oświadczenia.

§ 13. Jeżeli zastosowanie się do wskazówek zamawiającego co do zakresu i sposobu wykonania usługi oraz użycia materiałów mogłoby spowodować uszkodzenie lub zniszczenie przedmiotu usługi lub nieprawidłowy wynik usługi, stacja obsługi obowiązana jest uprzedzić o tym zamawiającego na piśmie. W przeciwnym razie stacja obsługi ponosi odpowiedzialność za uszkodzenie lub zniszczenie przedmiotu i za niewłaściwy wynik usługi.

§ 14. 1. Jeżeli w toku wykonywania usługi zajdzie konieczność dokonania czynności lub użycia materiałów nie objętych umową, stacja obsługi może dokonać tych czynności lub użyć materiałów, jeżeli nie podwyższy to ceny za usługę więcej niż o 10%. Na przekroczenie ceny powyżej 10% — w braku wzmianki o tym w umowie — stacja obsługi powinna uzyskać zgodę zamawiającego na piśmie.

2. Do zakresu koniecznych czynności (ust. 1) zalicza się zwłaszcza takie naprawy przedmiotu, których pominięcie może narazić na niebezpieczeństwo zamawiającego lub inne osoby. W każdym razie stacja obowiązana jest uprzedzić zamawiającego o niebezpieczeństwie wynikającym z zaniechania naprawy.

§ 15. Jeżeli stacja obsługi dysponuje środkiem transportu przeznaczonym do obsługi klienta, powinna na żądanie zamawiającego przewieźć przedmiot usługi za oddzielną opłatą z miejsca wskazanego przez zamawiającego do stacji obsługi i z powrotem. Przewóz przedmiotu w tym wypadku następuje na ryzyko stacji obsługi.

Rozdział 4.

Wydanie i odbiór przedmiotu usługi.

§ 16. W braku odmiennych zastrzeżeń w umowie, upoważniona do odbioru przedmiotu usługi jest osoba okazująca dokument stwierdzający jej tożsamość oraz dowód rejestracyjny pojazdu.

§ 17. Stacja obsługi obowiązana jest do sprawdzenia na własny koszt działania przedmiotu usługi po jej wykonaniu, za pomocą urządzeń kontrolno-pomiarowych lub w razie nie-

posiadania ich — w inny dostępny sposób (np. przez jazdę próbną) i do przedstawienia wyników tej kontroli przy wydaniu zamawiającemu przedmiotu usługi.

§ 18. Wydanie przedmiotu usługi powinno nastąpić za pisemnym pokwitowaniem.

§ 19. 1. Odbiór przedmiotu usługi powinien nastąpić w terminie określonym w umowie.

2. Jeżeli zamawiający odbiera przedmiot usługi po upływie 3 dni od ustalonego umową terminu jego odbioru, obowiązany jest zapłacić stacji obsługi należność za przechowywanie tego przedmiotu w wysokości 50 zł za każdy dzień przechowywania. Za niezbędne czynności związane z konserwacją przedmiotu usługi, pozostającego w przechowaniu stacji obsługi, przysługuje stacji obsługi odrębne wynagrodzenie.

3. Do niezbędnych czynności związanych z konserwacją przedmiotu usługi, pozostającego w przechowaniu stacji obsługi, zalicza się:

- 1) zabezpieczenie przedmiotu usługi przed wpływami atmosferycznymi,
- 2) zabezpieczenie części chromowanych nadwozia przed korozją,
- 3) zabezpieczenie ogumienia pojazdów samochodowych, motocykli i motorowerów, tak aby nie dopuścić do jego uszkodzenia na skutek braku właściwego ciśnienia powietrza itp.

§ 20. 1. W razie wykonania usługi po terminie ustalonym w umowie z przyczyn niezależnych od zamawiającego, stacja obsługi obowiązana jest zapłacić zamawiającemu karę umowną za zwłokę w wysokości 50 zł za każdy dzień zwłoki po upływie 3 dni od ustalonego terminu.

2. W razie odstąpienia zamawiającego od umowy na skutek niewykonania usługi przez stację obsługi w umówionym terminie, stacja obsługi obowiązana jest zapłacić zamawiającemu karę umowną w wysokości nie niższej niż 10% ceny usługi, nie obejmującej kosztu materiałów.

3. Uszkodzenie, zniszczenie, zagubienie lub kradzież przedmiotu usługi, jeżeli okoliczności te miały wpływ na opóźnienie terminu wykonania usługi, nie zwalniają od obowiązku zapłaty kar umownych za opóźnienie terminu wykonania.

§ 21. Stacja obsługi ponosi całkowitą odpowiedzialność materialną za powierzony przedmiot usługi.

§ 22. 1. W razie utraty przez stację obsługi powierzonych jej przez zamawiającego przedmiotu lub materiału, zamawiający uzgodni ze stacją obsługi termin do ich odzyskania, a po bezskutecznym upływie tego terminu może odstąpić od umowy i żądać bezzwłocznej zapłaty odszkodowania. Termin ten nie może być dłuższy niż 30 dni. Z chwilą zapłaty odszkodowania prawa do przedmiotu przechodzą na stację obsługi z zastrzeżeniem przepisu ust. 2.

2. Stacja obsługi obowiązana jest w razie odzyskania przedmiotu nawet po odstąpieniu przez zamawiającego od umowy, zawiadomić go o tym na piśmie i zaferować oddanie przedmiotu za zwrotem odszkodowania. Zamawiający może przyjąć tę ofertę w ciągu 10 dni. W razie nieprzyjęcia oferty w tym terminie przez zamawiającego stacja obsługi może postąpić z przedmiotem według swego uznania.

§ 23. 1. Zapłata wynagrodzenia za wykonaną usługę wraz z dodatkowymi należnościami, przysługującymi stacji obsługi na podstawie umowy (kary umowne, należności za transport), powinna nastąpić przy odbiorze przedmiotu usługi.

2. Od należnego stacji obsługi wynagrodzenia powinny być odliczone kwoty kar umownych na rzecz zamawiającego, wpłacone zaliczki i inne zobowiązania obciążające stację obsługi.

§ 24. 1. Stacja obsługi obowiązana jest wydać zamawiającemu rachunek za wykonaną usługę.

2. W rachunku powinny być wyodrębnione pozycje poszczególnych grup kosztów, a przede wszystkim koszty materiałów i robocizny.

§ 25. 1. Jeżeli zamawiający nie zgłosi się po odbiór wykonanego lub naprawionego przedmiotu w ciągu 3 dni od ustalonego w umowie terminu odbioru, stacja obsługi obowiązana jest wezwać go listem poleconym do odbioru w określonym terminie, nie krótszym niż 7 dni, z zamieszczeniem w wezwaniu informacji o skutkach nieodebrania przedmiotu.

2. Jeżeli zamawiający pomimo doręzonego mu wezwania nie zgłasza się po odbiór przedmiotu oddanego do naprawy lub konserwacji albo przedmiotu wykonanego na zamówienie z materiałów przez niego dostarczonych, stosuje się przepisy dekretu z dnia 18 września 1954 r. o likwidacji nie podjętych depozytów i nie odebranych rzeczy (Dz. U. Nr 41, poz. 184) i przepisy wydane na podstawie tego dekretu.

Rozdział 5.

Rękojmia za wady.

§ 26. 1. Stacja obsługi jest odpowiedzialna wobec zamawiającego za wady w wykonanej obsłudze oraz za zmniejszenie wartości lub użyteczności przedmiotu, które pozostają w bezpośrednim związku z wykonaną usługą oraz za wydanie go w stanie niepełnym (rękojmia za wady fizyczne).

2. Stacja obsługi jest zwolniona od odpowiedzialności z tytułu rękojmi za wady, jeżeli wada powstała w wyniku dostarczenia przez zamawiającego nieodpowiedniego materiału albo udzielenia wskazówek co do sposobu wykonania usługi, a stacja obsługi uprzedziła na piśmie zamawiającego o przewidywanych skutkach negatywnych.

§ 27. 1. Zamawiający obowiązany jest zawiadomić niezwłocznie stację obsługi o dostrzeżonej wadzie wykonania usługi (reklamacja).

2. Zamawiający traci uprawnienia z tytułu rękojmi za wady, jeżeli nie zawiadomi stacji obsługi o wadzie w ciągu miesiąca od dnia jej wykrycia.

§ 28. 1. Stacja obsługi zawiadomiona o dostrzeżonej wadzie powinna niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 7 dni od otrzymania zawiadomienia, oświadczyć, czy reklamację uznaje, czy odrzuca ją w całości lub w części.

2. Jeżeli stacja obsługi nie uznaje reklamacji albo nie złoży w tej sprawie oświadczenia w terminie określonym w ust. 1, zamawiający może żądać przedstawienia w ciągu 7 dni jego reklamacji komisji rzeczoznawców Polskiego Związku Motorowego.

3. Koszty opinii rzeczoznawców ponosi stacja obsługi, chyba że reklamacja zamawiającego zostanie uznana za oczywiście bezzasadną; w tym wypadku koszty opinii obciążają zamawiającego.

4. Opinia komisji rzeczoznawców jest wiążąca dla stacji obsługi.

§ 29. 1. W razie stwierdzenia wady zamawiający może żądać jej usunięcia. Stacja obsługi obowiązana jest usunąć wadę w terminie uzgodnionym z zamawiającym, nie dłuższym

jednak niż połowa terminu ustalonego umową o wykonanie usługi.

2. W razie usunięcia wady po terminie uzgodnionym z zamawiającym, stacja obsługi obowiązana jest zapłacić zamawiającemu karę umowną w wysokości określonej w § 20 ust. 1 za każdy dzień zwłoki.

3. Jeżeli wad usunąć się nie da albo jeśli z okoliczności wynika, że stacja obsługi nie zdoła ich usunąć w terminie (ust. 2), zamawiający może odstąpić od umowy lub żądać odpowiedniego obniżenia wynagrodzenia za usługę. Jednakże prawo odstąpienia od umowy przysługuje zamawiającemu tylko wtedy, gdy wady powstałe w związku z wykonaną usługą czynią przedmiot niezdatny do użytku zgodnie z jego przeznaczeniem albo w znacznym stopniu obniżają jego wartość użytkową.

4. Jeżeli stosownie do ust. 3 zamawiający odstępuje od umowy, stacji obsługi nie przysługuje zapłata za wykonaną naprawę. Ponadto, jeżeli wartość lub użyteczność przedmiotu uległa zmniejszeniu, zamawiającemu przysługuje odpowiednie odszkodowanie na zasadach ogólnych.

5. Zdanie drugie ust. 4 odnosi się także odpowiednio do materiału zamawiającego, dostarczonego stacji obsługi dla wykonania usługi.

Rozdział 6.

Gwarancja.

§ 30. Stacja obsługi udziela gwarancji na usługi w zakresie i zgodnie z zasadami ustalonymi przez jednostkę zwierzchnią.

§ 31. Stacja obsługi jest w każdym wypadku związana gwarancją, jeżeli w zawiadomieniu wywieszonym w lokalu

stacji obsługi podała informację o udzielaniu gwarancji na określonego rodzaju usługi lub jeżeli do udzielenia gwarancji była zobowiązana w myśl przepisów wydanych przez jednostkę zwierzchnią.

§ 32. Udzielenie gwarancji zobowiązuje stację obsługi do usunięcia na własny koszt wad w wykonanej usłudze lub do dostarczenia innego przedmiotu wolnego od wad w zamian za przedmiot wadliwy, jeżeli wady ujawnią się w okresie ustalonym w gwarancji.

§ 33. 1. Termin gwarancji przedłuża się o czas, przez który zamawiający nie mógł korzystać z przedmiotu wskutek istnienia wady.

2. Jeżeli stacja obsługi dostarczyła nowy przedmiot w zamian za przedmiot wadliwy, termin gwarancji biegnie na nowo.

§ 34. Przepisy §§ 28 i 29 stosuje się odpowiednio do gwarancji.

Rozdział 7.

Ceny usług.

§ 35. Ceny usług ustalone są w trybie określonym odrębnymi przepisami.

§ 36. Do ceny usługi wykonanej w miejscu wskazanym przez zamawiającego można doliczać dodatki za dojazd lub dojsię pracowników, w wysokości określonej odrębnymi przepisami, a w braku tych przepisów — w wysokości uzgodnionej między stronami.

173

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 20 kwietnia 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie urzędowej kontroli jakości materiału siewnego.

Na podstawie art. 10 ust. 3 oraz art. 14 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o hodowli roślin i nasiennictwie (Dz. U. Nr 10, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 10 lutego 1970 r. w sprawie urzędowej kontroli jakości materiału siewnego (Monitor Polski Nr 6, poz. 56) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 14 pkt 2 skreśla się wyrazy „na zlecenie zainteresowanych instytucji lub osób fizycznych”;

2) w § 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opłaty za pobieranie próbek oraz plombowanie materiału siewnego (§ 14 pkt 2) wraz z należnościami z tytułu diet oraz wzrostu kosztów przejazdu i noclegów, w razie gdy należności te przysługują, pokrywają instytucje lub osoby fizyczne zgłaszające materiał siewny do urzędowej kontroli.”;

3) w załączniku nr 2 do zarządzenia:

a) tytuł załącznika otrzymuje brzmienie:

„Zasady wynagradzania i stawki opłat za pobieranie próbek oraz plombowanie materiału siewnego”;

b) w § 1 ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) za pobranie próbki jednostkowej z worka lub innego pojedynczego opakowania z partii nasion podlegających badaniom specjalnym (np. na zawartość kianki):

a) w razie dokumentowania odrębnym protokołem każdej pobranej próbki jednostkowej, — za każdą próbkę jednostkową 2 zł,

b) w razie dokumentowania pobranych próbek jednostkowych jednym wspólnym protokołem — za każdą próbkę jednostkową 0,50 zł”;

c) w § 1 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Za plombowanie jednego worka lub innego opakowania pojedynczego z materiałem siewnym, dokonywane przy pobraniu próbek lub kontroli do-sortowania, opłata wynosi:

1) w razie gdy plombowanie dokonywane jest osobiście przez urzędowego próbobiorcę lub kwalifikatora 0,50 zł,

2) w razie gdy czynność ta dokonywana jest przez urzędowego próbobiorcę lub kwalifikatora przy pomocy pracowników instytucji, w